

מסכת נדרים

פרק ה משנה ו

המדר הנאה מחברו ואין לו מה יאכל, נותנו לאחר לשום מתנה, והלה מפר בזה. מעשה באחד בבית חורון שהיה אביו מדר הימנו הנאה, והיה משיא את בנו, ואמר לחברו, חצר וסעודה נתונים לך במתנה, ואינו לפניה אלא כדי שישבא אבא ויאכל עמנו בסעודה. אמר לו, אם שלי הם, הרי הם מקדשין לשמים. אמר לו, לא נתתי את שלי שתקדישם לשמים. אמר לו, לא נתתי לי את שלך אלא שתהא אתה ואבך אוכלים ושותים ומתרחצים זה לזה, ויהא עון תלוי בראשו. וכשבא דבר לפני חכמים, אמרו, כל מתנה שאינה שאם הקדישה אינה מקדשת, אינה מתנה:

